

[J. Chr. Jensen.]

denne Paragraf faar en saa kraftig Beføjelse, vilde jeg næsten mene det utænkeligt, at nogen Kommune vilde sidde et saadant Krav overhørig. Jeg vilde betragte det som Respektstridighed, og jeg tror heller ikke, det kunde tænkes. Men jeg nærer nu alligevel Bekymring for, at man ikke i den Udstrækning, som det er fornødent, faar Byplanlægning, for jeg tror, Ministeriet meget vanskeligt kan overse, hvor det er paakrævet, og hvor det er mindre paakrævet. Jeg kunde derfor tænke mig at henstille til Ministeren, om han maatte have noget imod, at det gjordes til en Pligt for Kommunerne inden for en vis fastsat Aarrække at lade en saadan Byplan udarbejde. Der staar nemlig i Loven: hvor det er nødvendigt. Jeg vil paastaa, at det alle Vegne, hvor en By er i Udvikling, uden Undtagelse er nødvendigt, at der fastlægges en saadan Byplan, for at man ikke skal ødelægge Omgivelserne, naar Bebyggelsen engang kommer derud.

Man har saadan en Bestemmelse i den finske Lov, og man behøvede ikke at gøre denne Byplan synderlig kostbar; for det, det drejer sig om, er væsentlig kun, at man fastlægger et Vejnet og en Zonebebyggelse, og i øvrigt kan jo de paagældende Brugere af Jorden anvende denne paa samme Maade som hidtil. Derfor kan man med fuld Ret, uden at nogen kan kritisere det, forlange, at alle Byer i Udvikling foretager noget saadant.

Forslaget omfatter Købstæder og større bymæssige Bebyggelser. Jeg spørger, om dette er nok. Jeg tror, det er nødvendigt, at man tager Oplandskommunerne med, selv om visse af disse Oplandskommuner overhovedet ikke har nogen Art af bymæssig Bebyggelse. Jeg skal nævne et konkret Eksempel paa, hvor nødvendigt dette er.

Jeg tager Brøndbyøster. Brøndbyøsters østlige Del ligger paa den indvendige Side af den nu nedlagte Københavns Befæstning, og den grænser op til Hvidovre, som snart er fuldt bebygget (Modsigelse). Ja, der er maaske nok noget tilbage endnu, men det varer nu ikke mange Aar, før Bebyggelsen er derude, det kender jeg meget nøje. Men lad os tænke os, at der ude i Brøndbyøster f. Eks. blev lagt en Kød-foderfabrik; man kan overhovedet ikke efter

den nugældende Lovgivning forhindre noget saadant. Det vilde være ensbetydende med, at alle Jorder deromkring i en Kilometers Afstand var fuldkommen ubeboelige. Vi har mange Eksempler paa disse Kødfoderfabrikker. Der ligger en ude paa det yderste Nørrebro, hvor Beboelsesbebyggelsen allerede er ude, og vi har haft umaadelige Kvaler med denne Kødfoderfabrik. Beboerne klager, ikke uden Grund, Københavns Kommune, Sundhedsautoriteterne giver dem Ret, men det er en meget kostbar Historie at faa denne Fabrik flyttet, og Indehaverne af Virksomheden gør sig de yderste Anstrengelser for at raade Bod paa Ulemperne ved Gang paa Gang at ofre hundrede Tusinder af Kroner, og hvis det nu alligevel ikke hjælper, bliver det jo dyrere og dyrere, for hver Gang der ofres 100 000 Kr., at faa denne Fabrik væk.

Jeg spørger derfor, om Ministeren vilde have noget imod, at man tog saadanne Oplandskommuner med som den, jeg taler om her, for jeg tror, der omkring vore Byer Landet over er mange af den Slags Kommuner, som ligger saadan, at det er et naturligt Led i Byudviklingen, at man tager Omraader af saadanne Kommuner med. Som sagt, en saadan Byplan behøver kun at rides op i store Træk, og naar det saa lægges fast, hvad de paagældende har at rette sig efter, tror jeg, man vil faa ogsaa disse Grundejere, som efterhaanden venter paa, at deres Jord skal tages ind under en anden Form eller Virksomhed end den, den udnyttes til, til at føle sig tilfredse.

Ministeren udtaler endvidere i sine Bemærkninger, at naar Loven er saa lidt anvendt, skyldes det Ængstelsen for Erstatning: Som jeg sagde før, tror jeg ikke, man behøver at nære nogen Ængstelse herfor. Men jeg vil dog gøre nogle Bemærkninger derom, for jeg tror, man ved mindre Ændringer i det Forslag, der foreligger, kunde gøre det mindre betænkeligt og mindre risikabelt for Kommunerne med dette Erstatningsansvar.

Erstatningspligten til Grundejerne er omtalt i §§ 11—14, og de er meget udførlige og i høj Grad i Grundejernens Favør. I § 11 staar der, at Veje, Torve, Pladser, Kirkegaarde, Spor og Ledningsnet skal afstaas af de paagældende Grundejere mod Erstatning. Jeg tror, det er en meget